

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, χρόνια πολλά.

Μεγάλη Εβδομάδα, Εβδομάδα των Παθών. Αν η Ανάσταση είναι ο θριαμβός της αγάπης, της χαράς και της ζωής, η εβδομάδα των Παθών είναι της σκέψης και της διδαχής. Πόσες περιπτώσεις και πόσα παραδείγματα, πόσες ανθρώπινες δράσεις και αντιδράσεις που μας δίνουν μαθήματα και διδαχές για τις αξίες που διέπουν τη ζωή!

Οι τύποι που περνούν από το Θείο Δράμα, είναι άνθρωποι που μας δείχνουν τις αδυναμίες και τις δυνάμεις τις ανθρώπινες. Βλέπουμε εκεί τις αξίες που κυβερνούν και παίρνουμε διδάγματα. Η άρνηση του μαθητή και η προδοσία του άλλου και δίπλα ο ευσκήμων Ιωσήφ και οι μυροφόρες γυναίκες.

Βλέπουμε την αποφυγή, την άβουλη θέση του Πιλάτου, που υποκύπτει κι αποφεύγει να πάρει ευθύνη. Βλέπουμε τον όχλο, πόσο παρασύρεται και αλλάζει κι αποδέχεται καταστάσεις αψυχολόγητα.

Μέσα σε τόσο λίγο διάστημα, μετά την υποδοχή μετα βαϊων και κλάδων, τό άρον-άρον σταύρωσον αυτόν. Δειγμα και μάθημα μεγάλο, αλλαγή και κατεύθυνση που τα συναντάμε και σήμερα στην πολιτική μας πραγματικότητα.

Με τη χούντα όλοι ήταν υποστηριχτές και με την αλλαγή όλοι έγιναν αντιστασιακοί. Βλέπουμε κατηγορίες αβάσιμες και διαστρεβλώσεις της αλήθειας. Βλέπουμε την αδικία να επικρατεί και ανάμεσα στους αδικούντες την φιλαλλητική και την μεγαλοψυχία, τον αλτρουισμό. Σπουδή του ανθρώπου χαρακτήρα, διδάγματα, μαθήματα.

Και μέσα στην όλη διαδικασία της γλυκιά μορφή του Εσταυρωμένου με την μεγάλη ρήση, «άφες αυτοί...». Τόσο ψηλά το χριστανικό ιδανικό. Κι έρχεται κι η Ανάσταση, μαζί με την αναγέννηση της φύσης, να ενθαρρύνει την ελπίδα, να υμνήσει τη ζωή.

Αυτό είναι το ξεχωριστό της ελληνικής Λαμπρής, αυτό το απαράμιλλο συνταίριασμα του Ορθόδοξου Πάσχα. Η πνευματικότητα που το κάνει εορτή εορτών και πανήγυρην πανηγύρεων.

Η Ανοιξη δεν θα είχε την ομορφιά της χωρίς την υμνωδία της ελληνι-

κής Λαμπρής. Εύχομαι σε όλους να το ζήσουμε ειρηνικό και χαρούμενο, με κατανόηση των διδαγμάτων που δίνει.

Καλή Ανάσταση, φίλοι μου.

Ο «Ανθρωπος»
Κουράστηκα στις λυγαριές
Να πλέκω κατευώδια.
Κουράστηκα να καρτερώ
τον άνθρωπο στις ζέρες.
Μία πεταλούδα μού 'μεινε,
Φτεροκοπάει συνέχεια
Απ' άνθρωπο σε άνθρωπο
ζητώντας τη συνέπεια.
Κι αυτή μ' απόμεινε χαρά,
Με κλωνισμένη πίστη
Στον άνθρωπο, «τον Ανθρωπο»
Για να σωθεί, να σώσει.
Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη και καλή Ανάσταση,

Πολύ φιλοσοφημένο το σημερινό κειμενό σου, γιατί Πάσχα δεν είναι μόνο η Ανάσταση του Ιησού που γιορτάζουμε, ούτε η Ανοιξη που υποδέχονται στο βόρειο ημισφαίριο.

Η Εβδομάδα των Παθών με αποκορύφωμα την Ανάσταση του Ιησού περιέχει έναν συμβολισμό που αναφέρεις και οι Χριστιανοί αγνοούν. Πόσοι συγχωρούν τους εχθρούς τους;

Χριστιανός δεν είναι αυτός που πι-

να εξαγοράσουμε με μια λαμπάδα και μια βαθιά γονυκλισία. Δεν είναι δυνατόν να είμαστε Χριστιανοί και να ζούμε σαν ειδωλολάτρεις.

Πού είναι το «αγαπάτε αλλήλους» και το «ειρήνη υμίν»;

Η Ανάσταση του Χριστού στέλνει το μήνυμα πώς όσο και αν υποφέρουμε, όσο μαύρο και άραχνο αν βλέπουμε το μέλλον μας, υπάρχει πάντα η ελπίδα. Και ο Ιησούς δείλιασε με την ανθρώπινη μορφή του πάνω στο Σταυρό και φωνάζει γεμάτος πόνο: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;»

Πόσες φορές οι χριστιανοί δεν φωναζαν το ίδιο σε στιγμές μεγάλου πόνου και μόλις τον ξεπέρασαν ξέχασαν το Θεό; Πόσες φορές δεν απογοπεύτηκαν επειδή δεν ανταποκρίθηκε ο Θεός; Πόσες φορές δεν αλλαξιοπάσπαν απογοπεύμένοι;

Ποτέ όμως δεν σκέφτηκαν τις δικές τους αμαρτίες, ούτε προσπάθησαν να εξιλεωθούν μπροστά στο Θεό και τους συνανθρώπους τους.

Η Ανάσταση δεν πρέπει να είναι ευκαιρία για ντερλίκωμα, αλλά για απολογισμό της ζωής μας, για να διορθωθούμε και να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα στη ζωή και την κοινωνία μας.

Η Ανάσταση είναι η γιορτή της Αγάπης και την Αγάπη πρέπει να μοιράζουμε απλόχερα αντί για σοκολατένια λαγουδάκια.

Φίλε μου Γρηγόρη και φίλοι μας αναγνώστες αυτή την Αγάπη μοιράζομαι σήμερα μαζί σας με την ευχή «Καλή Ανάσταση» σε έναν κόσμο ειρηνικό.

